

Perpinyà viu un concert irreplicable amb Pascal Comelade, la Cobla Sant Jordi i Hervé Di Rosa

El Teatre de l'Arxipèlag de Perpinyà s'omple per a aquesta singular actuació | El pintor Hervé Di Rosa va donar llum i color a la música de Comelade

Pascal Comelade al Teatre de l'arxipèlag de Perpinyà | Joaquim Vilarnau

Dissabte 19 de maig, dos quarts de nou del vespre. El Teatre de l'Arxipèlag de Perpinyà era ple de gom a gom per assistir a un concert únic i que portava per títol *Carta blanca a Pascal Comelade*. Era la primera vegada que **Pascal Comelade** podia presentar a Catalunya Nord les cançons que havia enregistrat amb la Cobla Sant Jordi -*Pascal Comelade & Cobla Sant Jordi* (DiscMedi, 2011)- El concert, a més, comptava amb un altre atractiu: al centre de l'escenari i com si es tractés del *frontman* d'un grup de rock, hi havia el pintor Hervé Di Rosa -un dels màxims exponents mundials del moviment de la figuració lliure-, que va anar pintant i des pintant la major part de la vetllada.

Com és habitual, **Comelade** no es va moure del seu piano (orientat de cara als músics i no pas al públic), des d'on va repartir joc als seus acompanyants. En alguns moments, el pianista nord-català estava acompanyat de 18 músics dalt de l'escenari: la **Cobla Sant Jordi** (11), tres antics integrants de la **Bel Canto Orquestra** (Pep Pascual, Roger Fortea i Oriol Luna) i quatre col·laboradors més: Ivan Telefunken, Julien Bancilhon, Samy Surfer i Lionel Limiñana.

Pascal Comelade amb la Cobla Sant Jordi Foto: Joaquim Vilarnau

Hi va haver dos tipus d'interpretacions: les que comptaven amb el so de la cobla i les que **Comelade** només comptava amb el suport de pocs músics. Un so envolvent, compacte i sense fissures en el primer cas; i un altre que buscava els matisos i les insinuacions. Sempre però, amb l'art efímer de Di Rosa, posant imatge al que estava sonant. Al final, una última cançó només amb piano i pintura en la que no es podia discernir si Di Rosa acompanyava **Comelade** o era a la inversa.

Al concert no hi van faltar algunes de les peces bàsiques del repertori comeladià: "L'argot du bruit", "Sense el ressò del dring", "The Skatalan Logicofobism", "Friki Serenata", "Espontex simfonia", "Sardana dels desamparats" o una intimista versió dels "Black Is Black" de **Los Bravos**, entre altres.

La nit va deixar un grapat de moments màgics, com quan Pep Pascual va fer sonar una serra a modus de violí o quan **Comelade** va recuperar un vell gag de fa uns anys: un conillet timbaler que va col·locar davant de tot per seguir l'"Egyptan Reggae" de **Jonathan Richman** al compàs que marcava la joguina.

Comelade al Teatre de l'Arxipèlag de Perpinyà Foto: Joaquim Vilarnau

Els concerts de **Pascal Comelade** són una experiència irrepètible, de les que justifiquen fer molts quilòmetres per poder-les gaudir. Al final, el músic ens va fer una confidència: el 8 de setembre actuarà a Tortosa.